

ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਖਰੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਗ਼ੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜੋ ਵੀ ਹੋਇਆ ਉਹ ਗ਼ੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੀ। ਮੁਅੱਤਲੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਇਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਸਾਡਾ ਧਿਆਨ ਇਸ ਤੱਥ ਵੱਲ ਖਿੱਚਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੁਅੱਤਲੀ ਸਜ਼ਾ ਹੈ- ਸਿਵਲ ਸੇਵਾਵਾਂ (ਵਰਗੀਕਰਨ, ਨਿਯੰਤਰਣ) ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਅਪੀਲ) ਨਿਯਮ, ਪਰ ਨਿਯਮਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੋਈ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਰ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਮੁਅੱਤਲੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਹੁਕਮ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਧਾਰਾ 226 ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ 26 ਜਨਵਰੀ, 1950 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਿੱਤੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। .

ਕਪੂਰ ਸਿੰਘ
ਬਨਾਮ
ਭਾਰਤ ਦਾ
ਸੰਘ
ਖੋਸਲਾ ਜੇ.

ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਜ਼ੋਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸ ਨੂੰ ਲਾਗਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਖਾਰਜ ਕਰਾਂਗਾ ਜੋ ਕਿ 250/- ਰੁਪਏ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਰੀਵੀਜ਼ਨਲ ਸਿਵਲ।

ਫਾਲਸ਼ੋ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਜੇ.

ਅਬਦੁਲ ਗਨੀ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਖਰੈਤੀ ਰਾਮ, ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

ਸਿਵਲ ਰਿਵੀਜ਼ਨ ਨੰ. 211-ਡੀ/53

ਦਿੱਲੀ ਅਤੇ ਅਜਮੇਰ ਰੈਂਟ ਕੰਟਰੋਲ ਐਕਟ (1952 ਦਾ XXXVIII)-ਸੈਕਸ਼ਨ 8-
ਅਹਾਤੇ ਦਾ ਸਟੈਂਡਰਡ ਕਿਰਾਇਆ ਪਹਿਲਾਂ 2 ਜੂਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। 1944,
ਦਿੱਲੀ ਅਤੇ ਅਜਮੇਰ-ਮੇਰਵਾੜਾ ਕਿਰਾਇਆ ਨਿਯੰਤਰਣ ਐਕਟ (1947 ਦਾ XIX)
ਅਧੀਨ ਨਿਸ਼ਚਿਤ - ਕੀ ਨਵੇਂ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਾਜਬ ਮਿਆਰੀ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ
'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਉਂਦੀ ਹੈ।

1955
16, ਨਵੰਬਰ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ 2 ਜੂਨ, 1944 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਪਰਿਸਰ ਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਮਿਆਰੀ ਕਿਰਾਇਆ, ਜੋ ਅਜੇ ਵੀ 1952 ਦੇ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਅਟੱਲ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਮਿਆਰੀ ਹਨ।

1947 ਐਕਟ ਦੀ ਚੌਥੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਇਮਾਰਤ ਦੇ ਕਿਰਾਏ, ਜੋ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 7-ਏ ਦੇ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ, ਇਮਾਰਤਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਸਮੂਹ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦਾ ਹੈ ਜੋ ਹੁਣ ਮੌਜੂਦਾ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹਨ ਅਤੇ ਨਵੇਂ ਬਣੇ ਅਹਾਤੇ ਵਜੋਂ ਵਰਣਿਤ ਹਨ। ਨਵਾਂ ਐਕਟ ਇੱਕ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਕੋਲ ਪੁਰਾਣੇ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਉਪਾਅ ਨਹੀਂ ਸੀ ਉਸਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਾਜਬ ਕਿਰਾਇਆ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ 2 ਜੂਨ, 1944 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਲਈ ਗਈ ਇਮਾਰਤ ਲਈ ਵਾਜਬ ਮਿਆਰੀ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਲਈ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅੰਦਰ ਨਵੇਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 8 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਨ ਇਮਾਰਤ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮਿਆਰੀ ਕਿਰਾਇਆ ਪਹਿਲਾਂ 2 ਜੂਨ, 1944 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਪੁਰਾਣੇ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਨਵੇਂ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਵਾਜਬ ਮਿਆਰੀ ਕਿਰਾਇਆ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਹੈ।

1952 ਦੇ ਐਕਟ XXXVIII ਦੀ ਧਾਰਾ 35 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ। ਸ਼੍ਰੀ ਰਾਮੇਸ਼ਵਰ ਦਰਿਆਲ, ਸਬ-ਜੱਜ ਪਹਿਲੀ ਕਲਾਸ, ਦਿੱਲੀ, ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਸੋਧ ਲਈ। ਮਿਤੀ 9 ਜੁਲਾਈ, 1953। ਯੋਗ ਹੋਣ ਲਈ ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ ਰੱਖਣਾ।

ਡੀ.ਕੇ.ਕਪੂਰ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਗੁਰਬਚਨ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਰਾਜ ਕਿਸ਼ਨ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਫਲਸ਼ੋ, ਜੇ.

ਫਲਸ਼ੋ, ਜੇ. ਇਹ ਚਾਰ ਜੁੜੀਆਂ ਮੁੜ-ਵਿਚਾਰ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਹਨ ਜੋ ਦੋ ਕੇਸਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਈਆਂ ਹਨ, ਦੋ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਕਿਸ਼ਨ ਚੰਦ, ਕਿਸ਼ਨ ਚੰਦ ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਅਤੇ ਖਰੈਤੀ ਰਾਮ, ਨਾਮਕ ਫਰਮ ਦੇ ਮਾਲਕ, ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਲਕੀ ਵਾਲੀ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਥਾਂ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ, ਅਬਦੁਲ ਗਨੀ ਨੇ ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਇੱਕ ਸਬ-ਜੱਜ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਦਿੱਲੀ ਅਤੇ ਅਜਮੇਰ ਰੈਂਟ ਕੰਟਰੋਲ ਐਕਟ XXXVIII ਦੇ 1952 ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 8 ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਜਗ੍ਹਾ ਦੇ ਮਿਆਰੀ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ। ਦੋਵਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੇ ਮੁਢਲੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਇਆ ਕਿ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਝੂਠੀਆਂ ਨਹੀਂ ਸਨ ਕਿਉਂਕਿ ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੇ ਸਥਾਨ ਦਾ ਸਟੈਂਡਰਡ ਕਿਰਾਇਆ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਐਕਟ, ਦਿੱਲੀ ਅਤੇ ਅਜਮੇਰ ਵੇਰਵਾੜਾ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲ ਐਕਟ 1947 ਦੇ ਤਹਿਤ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਤੈਅ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ

1952. ਕੇਸਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵਾਲੇ ਮਾਨਯੋਗ ਅਧੀਨ ਜੱਜ ਨੇ ਇਸ ਧਾਰਨਾ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਮਿਤੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਆਦੇਸ਼ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਯੋਗਤਾਵਾਂ 'ਤੇ ਕੇਸ ਸੀ, ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੋਵਾਂ ਨੇ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਵੀ ਅਪੀਲ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਦਿਆਂ ਦੋਵਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ

ਅਬਦੁਲ
ਘਾਣੀ ਬਨਾਮ
ਖਰਾਤੀ
ਰਾਮ
ਫਾਲਸ਼ੋ ਜੇ.

ਉਨ੍ਹਾਂ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਨਵੇਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 8 ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਐਕਟ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਹਾਤੇ ਦੇ ਮਿਆਰੀ ਕਿਰਾਏ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦੀ ਹੈ-

"(ਏ) ਜਿੱਥੇ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ, ਮਕਾਨ ਮਾਲਿਕ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਵਿਚਕਾਰ ਦੂਜੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਇਮਾਰਤ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਮਿਆਰੀ ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਰਕਮ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ; ਜਾਂ

(ਬੀ) ਜਿੱਥੇ, 2 ਜੂਨ, 1944 ਦੇ ਦਿਨ ਜਾਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਇਮਾਰਤ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਹੈ।"

ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਸਹਿਮਤੀ ਬਣੀ ਹੈ ਕਿ ਹੁਣ ਵਿਵਾਦਾਂ ਵਿੱਚ ਘਿਰੀ ਜਗ੍ਹਾ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ 2 ਜੂਨ 1944 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਉਸ ਦੀ ਇਸ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਕਿ 1947 ਦੇ ਪੁਰਾਣੇ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਮਿਆਰੀ ਕਿਰਾਏ ਦਾ ਨਿਰਧਾਰਨ ਨਵੇਂ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਮੁੜ ਖੋਲ੍ਹਣ ਲਈ ਇੱਕ ਰੁਕਾਵਟ ਹੈ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ ਮਾਨਯੋਗ ਵਕੀਲ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਅਬਦੁਲ ਘਾਣੀ
ਬਨਾਮ ਖਰਾਤੀ
ਰਾਮ

ਫਾਲਸ਼ੋ ਜੇ.

1897 ਦੇ ਕੇਂਦਰੀ ਧਾਰਾਵਾਂ ਐਕਟ X ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 6 (ਸੀ) ਦੇ ਉਪਬੰਧ ("ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਐਕਟ ਜਾਂ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਕੋਈ ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ ਜਾਂ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ, ਬਣਾਏ ਗਏ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬਣਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਫਿਰ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਕੋਈ ਵੱਖਰਾ ਇਰਾਦਾ- ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ, ਜੁੰਮੇਵਾਰੀ ਜਾਂ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਮ੍ਹਾਂ ਜਾਂ ਖਰਚਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਨਵੇਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 46 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ 'ਤੇ। ਸੈਕਸ਼ਨ 46(1) ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਦੱਸਦਾ ਹੈ: ਕਿ 1947 ਦਾ ਐਕਟ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ-

"ਅਜਿਹੇ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਸਾਰੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੱਕ ਲੰਬਿਤ ਹਨ। ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਜਾਂ ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੀ ਚੌਥੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀ, ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਪਟਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਉਕਤ ਐਕਟ ਦਾ ਪ੍ਰਵਾਨਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਕਤ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਐਕਟ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ।"

ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉਪਰੋਕਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮਾਮਲਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਪੁਰਾਣੇ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਮਾਰਤ ਦੇ ਸਟੈਂਡਰਡ ਕਿਰਾਏ ਲਈ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਭੇਜੇ ਗਏ ਨਿਰਧਾਰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਲੰਬਿਤ ਪਈ ਸੀ, ਫੈਸਲਾ ਅਜੇ ਵੀ ਹੋਣਾ ਸੀ। 1947 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਬਾਅਦ ਦੇ ਐਕਟ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ 1947 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਹੋਣ 'ਤੇ ਪੂਰੇ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਕੋਈ ਅਰਥ ਨਹੀਂ ਬਣਾਏਗਾ। ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨਵੇਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 8 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੁਬਾਰਾ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਆ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਨਿਰਸੰਦੇਹ ਇੱਕ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ, ਪਰ ਇਸਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਉਲਟ ਦਿਰਸ਼ਟੀਕੋਣ ਲਈ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਬਰਾਬਰ ਦੀਆਂ ਚੰਗੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਹੋਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਹੈ।

ਅਜਿਹਾ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੁਰਾਣੇ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ 2 ਜੂਨ 1944 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਇਮਾਰਤ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਜੋ ਉਸ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਤੈਅ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਨੂੰ ਮਾਪਦੰਡ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਖਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਦੂਜੇ ਦੇ ਉਪਬੰਧ। 1947 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਅਨੁਸੂਚੀ - ਭਾਗ ਬੀ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 1 ਅਤੇ 2 ਪੜ੍ਹਦੀਆਂ ਹਨ

ਅਬਦੁਲ
ਘਾਣੀ ਬਨਾਮ
ਖਰਾਤੀ
ਰਾਮ
ਫਾਲਸ਼ੋ ਜੇ.

"1. ਇਸ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੇ ਇਸ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ, ਮਤਲਬ ਕੋਈ ਵੀ ਇਮਾਰਤ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ 'ਮੂਲ ਕਿਰਾਇਆ' -

(ਏ) ਜਿੱਥੇ ਅਜਮੇਰ ਹਾਊਸ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲ ਆਰਡਰ, 1943 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਰਿਸਰ ਦਾ ਉਚਿਤ ਕਿਰਾਇਆ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਮੁੜ- ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਿਰਾਇਆ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ ਮੁੜ-ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ;

(ਬੀ) ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ-

(i) ਉਹ ਕਿਰਾਇਆ ਜਿਸ 'ਤੇ 1 ਸਤੰਬਰ, 1939 ਦੇ ਦਿਨ ਇਮਾਰਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਾਂ

(ii) ਜੇਕਰ ਉਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਅਹਾਤੇ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹ ਕਿਰਾਇਆ ਜਿਸ 'ਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(2) ਜਿੱਥੇ ਕਿਰਾਇਆ ਦੇਣ ਯੋਗ ਇਮਾਰਤ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, 2 ਜੂਨ, 1944 ਦੇ ਦਿਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਮਾਰਤ ਦਾ ਮਿਆਰੀ ਕਿਰਾਇਆ ਉਸਦੇ ਮੂਲ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਵੇਗਾ।"

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ 2 ਜੂਨ 1944 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਹਾਤੇ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਲੀਜ਼ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਕਿਰਾਇਆ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੀ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਇਮਾਰਤ ਨੂੰ ਇਸ ਲਈ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਸ ਨੇ ਧਾਰਾ 2, ਮਿਆਰੀ ਕਿਰਾਇਆ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬੁਨਿਆਦੀ ਕਿਰਾਇਆ ਅਤੇ ਇਪਸੋ ਫੈਕਟੋ ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਸੈਕਸ਼ਨ

ਅਬਦੁਲ ਘਾਣੀ
ਬਨਾਮ
ਖਰਾਤੀ ਰਾਮ
ਫਾਲਸ਼ੋ ਜੇ.

282

ਪੰਜਾਬ ਸੀਰੀਜ਼

[ਭਾਗ: 9

8 (1) (ਬੀ) ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਾਜਬ ਮਿਆਰੀ ਕਿਰਾਇਆ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਇਹ ਸਮਝਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਮੱਗਰੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਿਸ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਵੇਂ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਉਣ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਈ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ 1947 ਦੇ ਐਕਟ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ, 1944 ਦੇ ਦਿੱਲੀ ਰੈਂਟ ਕੰਟਰੋਲ ਆਰਡੀਨੈਂਸ XXV ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਹਾਊਸ ਰੈਂਟ ਕੰਟਰੋਲ ਆਰਡਰ, 1939, ਅਤੇ ਅਜਮੇਰ-ਮੇਰਵਾੜਾ ਕੰਟਰੋਲ ਆਫ ਰੈਂਟ ਐਂਡ ਈਵੀਕਸ਼ਨ ਆਰਡਰ, 1946, ਪਰ ਦੂਜੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਕਲਾਜ਼ 1 ਦੇ ਭਾਗ A ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੇ ਉਸ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਇਮਾਰਤ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ 'ਬੁਨਿਆਦੀ ਕਿਰਾਇਆ' ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ—

"(ਏ) ਜਿੱਥੇ ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਹਾਊਸ ਰੈਂਟ ਕੰਟਰੋਲ ਆਰਡਰ, 1939 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਮਾਰਤ ਦਾ ਉਚਿਤ ਕਿਰਾਇਆ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਮੁੜ-ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਿਰਾਇਆ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ ਹੋਵੇ, ਮੁੜ-ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ;

(ਬੀ) ਜਿੱਥੇ 1944 ਦੇ ਦਿੱਲੀ ਕਿਰਾਇਆ ਨਿਯੰਤਰਣ ਆਰਡੀਨੈਂਸ XXV ਦੀ ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਇਮਾਰਤ ਦਾ ਮਿਆਰੀ ਕਿਰਾਇਆ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਿਰਾਇਆ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ;

(ਸੀ) ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ—

(i) ਉਹ ਕਿਰਾਇਆ ਜਿਸ 'ਤੇ 1 ਨਵੰਬਰ, 1939 ਨੂੰ ਇਮਾਰਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਾਂ

(ii) ਜੇਕਰ ਉਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਅਗਾਏ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹ ਕਿਰਾਇਆ ਜਿਸ 'ਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

1952 ਐਕਟ ਦੀ ਦੂਜੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਭਾਗ ਏ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਧਾਰਾ ਉਹੀ ਹੈ, ਪਰ ਉਪ-ਧਾਰਾ (ਸੀ) ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ—

"(ਸੀ) ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ,

(i) ਉਹ ਕਿਰਾਇਆ ਜਿਸ 'ਤੇ 1 ਨਵੰਬਰ, 1939 ਨੂੰ ਇਮਾਰਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ,

ਜਾਂ

(ii) ਜੇਕਰ ਅਹਾਤੇ ਉਸ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਹੋਣ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 2 ਜੂਨ, 1944 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਮਿਤੀ ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਅਬਦੁਲ ਘਾਣੀ
ਬਨਾਮ
ਖਰਾਤੀ ਰਾਮ
ਫਾਲਸ਼ੋ ਜੇ.

ਧਾਰਾ 2 ਨਵਾਂ ਹੈ ਅਤੇ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ-

"2. ਜਿੱਥੇ 2 ਜੂਨ, 1944 ਨੂੰ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ, ਜਿਸ ਇਮਾਰਤ ਦਾ ਕਿਰਾਇਆ ਦੇਣਾ ਯੋਗ ਹੈ, ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਮਾਰਤ ਦਾ ਮਿਆਰੀ ਕਿਰਾਇਆ ਹੋਵੇਗਾ।

(ਏ) ਜਿੱਥੇ ਦਿੱਲੀ ਅਤੇ ਅਜਮੇਰ-ਮੇਰਵਾੜਾ ਰੈਂਟ ਕੰਟਰੋਲ ਐਕਟ, 1947 ਦੀ ਚੌਥੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੁਆਰਾ ਅਹਾਤੇ ਦਾ ਮਿਆਰੀ ਕਿਰਾਇਆ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਜਿਹੇ ਮਿਆਰੀ ਕਿਰਾਏ; ਜਾਂ

(ਬੀ) ਜਿੱਥੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 8 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਅਧੀਨ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਮਿਆਰੀ ਕਿਰਾਇਆ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਜਿਹਾ ਮਿਆਰੀ ਕਿਰਾਇਆ; ਜਾਂ

(ਸੀ) ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਮਿਆਰੀ ਕਿਰਾਇਆ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ, ਉਹ ਕਿਰਾਇਆ ਜਿਸ 'ਤੇ ਇਮਾਰਤ ਪਹਿਲਾਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।"

ਇਸ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ 2 ਜੂਨ, 1944 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਇਮਾਰਤਾਂ ਦੇ ਸਿਰਫ 'ਸਟੈਂਡਰਡ ਕਿਰਾਏ' ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਜੋ ਕਿ ਅਜੇ ਵੀ 1952 ਦੇ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਬਰਕਰਾਰ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਚੌਥੇ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਧੀਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਇਮਾਰਤਾਂ ਦੇ ਮਿਆਰੀ ਕਿਰਾਏ ਅਟੱਲ ਹਨ। 1947 ਐਕਟ ਦੀ ਅਨੁਸੂਚੀ, ਜੋ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 7-ਏ ਦੇ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ, ਇਮਾਰਤਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਸਮੂਹ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਹੁਣ ਮੌਜੂਦਾ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹਨ ਅਤੇ ਨਵੇਂ ਬਣੇ ਅਹਾਤੇ ਵਜੋਂ ਵਰਣਿਤ ਹਨ,

ਅਬਦੁਲ ਘਾਣੀ
ਬਨਾਮ ਖਰਾਤੀ
ਰਾਮ

ਫਾਲਸ਼ੋ ਜੇ.

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਸਾਰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੁਰਾਣੇ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਉਸ ਕਿਰਾਏ ਤੋਂ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ ਸੀ ਜੋ ਉਹ 2 ਜੂਨ, 1944 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਇਮਾਰਤ ਲਈ ਅਦਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਨਵੇਂ ਬਣੇ ਅਹਾਤੇ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕੋਈ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਉਪਾਅ ਨਹੀਂ, ਭਾਵੇਂ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਸਟੈਂਡਰਡ ਕਿਰਾਇਆ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਨੂੰ ਦਰਖਾਸਤ ਦਿੱਤੀ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਨਿਪਟਾਰਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲ ਸਕਦਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਹ ਜੋ ਕਿਰਾਇਆ ਅਦਾ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ ਉਹ ਮੁਢਲੇ ਕਿਰਾਏ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਭਾਵ, ਉਹ ਕਿਰਾਇਆ ਜਿਸ 'ਤੇ ਇਮਾਰਤ ਪਹਿਲਾਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਇਹ ਮੁਢਲਾ ਕਿਰਾਇਆ ਅਦਾ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ ਤਾਂ ਦੂਜੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਵੀ ਮਿਆਰੀ ਕਿਰਾਇਆ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਨਵੇਂ ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਹੁਣ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਹ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਮੂਲ ਕਿਰਾਇਆ ਵਾਜਬ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।

ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਦਲੀਲ ਦੀ ਤਾਕਤ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇੱਕ ਹਾਸੇਹੀਣੀ ਸਥਿਤੀ ਪੈਦਾ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਜੋ ਪੁਰਾਣੇ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਨਿਪਟਾਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਦਾ ਕੇਸ ਲੰਬਿਤ ਸੀ ਜਦੋਂ ਨਵਾਂ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਤੁਰੰਤ ਲਾਗੂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਨਵੇਂ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 8 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਤੱਥ ਇਹ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਵਾਂ ਐਕਟ ਇੱਕ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਕੋਲ ਪੁਰਾਣੇ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਉਪਾਅ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਆਪਣੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਾਜਬ ਕਿਰਾਇਆ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ 2 ਜੂਨ 1944 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਲਈ ਗਈ ਇਮਾਰਤ ਲਈ ਵਾਜਬ ਸਟੈਂਡਰਡ ਕਿਰਾਇਆ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਵੇਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 8 ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ। ਮੈਂ, ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਖਾਰਜ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਪਰ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਖੁਦ ਚੁੱਕਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁੱਕਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਦੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਪਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਇਕਬਾਲ ਕੌਰ
(ਟਰਾਂਸਲੇਟਰ)